

[Fr. Dalgaard.]

Attest for, at man ikke er straffet efter denne Bestemmelse. Man har altsaa ment, at dette var for vidtgaende. Store Dele af Udvalget har ønsket en saadan Bestemmelse gennemført, men er afstaaet fra at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Til det andet Lovforslag, vedrørende Behandling af Sager efter Landsforræderiloven, stilles der kun et enkelt Ændringsforslag, som jeg skal nævne med det samme. Det er til § 9. Det gælder Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning Personer, der er dømt efter den særlige Straffelov, skal kunne anke paa egen Haand, enten for at faa Dommen formildet, fordi man finder, man er for haardt straffet, eller for at blive frifundet, fordi man mener, at man ikke blev dømt med Rette. Her er det altsaa, at Loven indfører et særligt Ankenævn, som skal se paa disse Sager, dels fordi man er bange for, at den almindelige Ankeadgang vil blive benyttet paa en saadan Maade, at det vil lamme Domstolene, og dels fordi Anke i mange Tilfælde vil være ganske uforholdsmæssig, men navnlig fordi man ønsker ensartet Behandling af disse Forhold. Derfor har man indført dette særlige Ankenævn, saaledes at der ikke er fri Adgang for den enkelte til at gaa til Ankeinstansen, medmindre han efter Lovforslaget er idømt Livsstraf, altsaa Dødsstraf, eller Fængsel paa Livstid. Udvalget har imidlertid ønsket at komme dertil, at man ikke skulde helt op paa Fængsel paa Livstid, for at den paagældende paa egen Haand kunde anke, og Grænsen er saa sat ved Fængsel i 10 Aar og derover ved det Ændringsforslag til § 9, som foreligger.

Men desforuden har man om disse Spørgsmaal haft meget indgaaende Forhandlinger i Udvalget med den højtærede Justitsminister. Det drejer sig jo om at faa Retsplejen, ogsaa hvad angaar den særlige Landsforræderilov, i saa nær Kontakt som muligt med Landets almindelige Retspleje. Saa faa Afgørelser som overhovedet muligt, det har man ønsket fra hele Udvalgets Side, og det ønsker Justitsministeren ogsaa; men der er altsaa særlige Forhold, der gør sig gældende, hvorfor der maa finde nogen Afgørelse Sted. Med Hensyn hertil skal jeg gøre opmærksom paa Bemærkningerne til § 2 og § 8. Man vil se, at Justitsministeren i Bemærkningerne til § 2 har givet Tilsagn om, at Beskikkelsen af Landsdommere og Byretsdommere til at behandle og paadømme de i Loven omhandlede Sager vil ske efter Forhandling med Præsidenterne for de paagældende Retter. Man vil ligeledes se,

at Justitsministeren i Udvalget har udtalt, at det er hans Hensigt i størst muligt Omfang at beskikke ordinære Dommere til Behandling af Sagerne. Det vil altsaa sige, at man i det store og hele vil kunne regne med en ganske almindelig Retsbehandling: de almindelige Dommere og saa Doms-mænd. Jeg skal her henvise til det Bilag, der findes aftrykt i Betænkningen, og som gengiver en Henvendelse fra Den Danske Dommerforening og fra Østre Landsret. I denne fremsættes adskillige Ønsker i Retning af, at Retsplejen bliver saa nær den ordinære som muligt — ja, Ønskerne gaar ud paa, at det bliver de almindelige Domstole, som kommer til at fungere i enhver Henseende og paa enhver Maade efter den gældende Retsplejelov. Ved de Tilsagn, som indeholdes i Betænkningen, er der givet Dommerforeningen og Østre Landsret meget store Indrømmelser, idet Udvalgets Ønske gaar ud paa det samme.

Hvad angaar det andet Hovedpunkt, Ankenævnet, er det blevet sagt, ogsaa her i Salen: Ja, det er meget godt, at der kommer et saadant Ankenævn, vi kan ogsaa forstaa, at det kan være praktisk, men efter hvilke Regler vil Ministeren nu sammensætte et saadant Ankenævn? Som det fremgaar af Bemærkningerne til § 8, er Udvalget enig med Justitsministeren i, at Ankenævnets Sammensætning bør søges gennemført efter lignende Principper som dem, der gælder for Sammensætningen af den særlige Klageret. Denne særlige Klageret, der blev indført her i Landet for 6 Aar siden, og som har til Opgave dels at udøve Disciplinærmyndighed over for Dommere, dels at tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Sag skal genoptages, bestaar af 5 Medlemmer, der alle udnævnes af Justitsministeren, men forud for denne Udnævnelse gaar der en Indstilling fra forskellige Organer: Højesteret, Landsretterne, Dommerforeningen, Sagførerraadet og Universitetet. Fra de første fire 4 Organer skal der foreligge en Indstilling af 4 Kandidater for hvert Organ, og ud af disse 4 Kandidater for hver Kategori udtager Ministeren saa den Mand, som han mener skal sidde i den særlige Klageret. Naar den højtærede Justitsminister har givet Tilsagn om, at Udnævnelsen af Ankenævnet efter denne Lov vil foregaa efter lignende Principper — her drejer det sig om 7 Medlemmer, derfor ~~kan~~ det ikke blive helt de samme Principper, men noget lignende —, saa har Udvalget følt sig beroliget paa Retsplejens Vegne.

Jeg tror, at jeg hermed har gennemgaaet de forskellige Ændringsforslag, der fore-